

Olegij:
1. P. Pierodiniacy RG
2. J. U. hague
3. GOLF
BR

WOJEWODA PODLASKI
15-213 Białystok, ul. Mickiewicza 3

NK-II.4131.27.2015.JŁ

Białystok, 07 kwietnia 2015 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

§ 2, § 3 i § 8 Regulaminu określającego szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności w ośrodkach wsparcia udzielających schronienia osobom tego pozbawionym, w tym osobom bezdomnym, które ostatnie stałe miejsce zameldowania posiadały na terenie Gminy Augustów stanowiącego Załącznik Nr 1 do uchwały Rady Gminy Augustów z 27 lutego 2015 r. Nr V/24/2015 w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności w ośrodkach wsparcia udzielających schronienia osobom tego pozbawionym, w tym osobom bezdomnym, które ostatnie stałe miejsce zameldowania posiadały na terenie gminy Augustów.

UZASADNIENIE

W dniu 27 lutego 2015 r. Rada Gminy Augustów podjęła uchwałę Nr V/24/2015 w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności w ośrodkach wsparcia udzielających schronienia osobom tego pozbawionym, w tym osobom bezdomnym, które ostatnie stałe miejsce zameldowania posiadały na terenie gminy Augustów. Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru w dniu 9 marca 2015 r.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, to jest naruszeniem art. 101 ust. 3, art. 106 ust. 1 i 4 oraz art. 110 ust. 7 i 8. ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r., poz. 182 z późn. zm.) – dalej „ustawa” oraz § 118 i § 143 Zasad techniki prawodawczej stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2002 r., Nr 100, poz. 908). Mając to na uwadze 24 marca

2015 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze, którego zakres wskazany jest w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 załącznika do przedmiotowej uchwały „*udzielenie schronienia następuje przez tymczasowe przyznanie miejsca noclegowego w ośrodku wsparcia i poprzedzone jest decyzją administracyjną (...) po przeprowadzeniu wywiadu środowiskowego*”. Takie uregulowanie nie zawiera się w ustawowych kompetencjach rady gminy wynikających z ustawy, która stanowi podstawę do działania w przedmiotowym zakresie. Mając to na uwadze, w ocenie organu nadzoru doszło do naruszenia art. 106 ust. 1 i 4 ustawy w zw. z § 118 i § 143 Zasad techniki prawodawczej. Zgodnie bowiem z art. 106 ust. 1 i 4 ustawy, „*przyznanie świadczeń z pomocy społecznej następuje w formie decyzji administracyjnej, a decyzję o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia, z wyjątkiem decyzji o odmowie przyznania biletu kredytowanego oraz decyzji w sprawach cudzoziemców, o których mowa w art. 5 a, wydaje się po przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego*”. Natomiast zgodnie z § 118 Zasad techniki prawodawczej, „*w rozporządzeniu nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów normatywnych*”. Powyższa zasada ma odpowiednie zastosowanie do aktów prawa miejscowego z uwagi na treść § 143 Zasad techniki prawodawczej, zgodnie z którą „*do aktów prawa miejscowego stosuje się odpowiednio zasady wyrażone w dziale (...) V, z wyjątkiem § 132*” (w tym § 118 Zasad techniki prawodawczej).

Stwierdzić zatem należy, że zakwestionowany przez organ nadzoru przepis stanowi powtórzenie przepisu rangi ustawowej, co jest niedopuszczalnym zabiegiem legislacyjnym.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 2 i § 8 załącznika do przedmiotowej uchwały, „*decyzję (...) wydaje kierownik GOPS lub inna upoważniona osoba*”. Zapis taki również nie zawiera się w ustawowych kompetencjach rady gminy wynikających z ustawy. Zakres działania kierownika ośrodka pomocy społecznej został określony w art. 110 ust. 7 i 8 ustawy, zgodnie z którymi to przepisami „*wójt (burmistrz, prezydent miasta) udziela kierownikowi ośrodka pomocy społecznej upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych w indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej należących do właściwości gminy*” (art. 110 ust. 7 ustawy) i „*upoważnienie, o którym mowa w ust. 7, może być także udzielone innej osobie na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej*” (art. 110 ust. 8 ustawy). Z powyższego wynika, iż kompetencje do wydawania decyzji posiada wójt, który uprawniony jest do udzielenia upoważnienia kierownika ośrodka pomocy społecznej do wydawania stosownych decyzji administracyjnych. Z uwagi jednak na treść ust. 7 wskazanego przepisu, przyjmuje się, że przekazanie kompetencji w sferze pomocy społecznej ma charakter

obligatoryjny i jest wyjątkiem od swobody działania wyrażonej w art. 39 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym organ wykonawczy posiada prawo - uprawnienie do upoważnienia swoich zastępców lub innych pracowników urzędu gminy do wydawania decyzji w jego imieniu. Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, że jedynie właściwym do upoważnienia do działania w przedmiotowym zakresie jest organ wykonawczy. Rada gminy nie posiada uprawnienia do decydowania w tym zakresie, co w konsekwencji prowadzi do konkluzji, iż wskazany przepis załącznika do uchwały wykracza poza wskazaną ustawową delegację.

Zgodnie z treścią § 3 załącznika do przedmiotowej uchwały, „w nagłych przypadkach (...) zgodę na udzielenie schronienia podejmuje pracownik nadzorujący ośrodek wsparcia”. Regulacja ta nie zawiera się w ustawowych kompetencjach rady gminy. Zgodnie z art. 101 ust. 3 ustawy „w przypadkach szczególnie uzasadnionych sytuacją osobistą osoby ubiegającej się o świadczenie, w sprawach niecierpiących zwłoki oraz w sprawach cudzoziemców, którym udzielono zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub zgody na pobyt tolerowany, i cudzoziemców, o których mowa w art. 5a, właściwa miejscowo jest gmina miejsca pobytu osoby ubiegającej się o świadczenie”. Mając powyższe na uwadze, rada gminy zmodyfikowała przepis ustawy oraz przypisała wskazane kompetencje „pracownikowi nadzorującemu ośrodek wsparcia” nie posiadając ku temu upoważnienia ustawowego. Podobnie jak wskazano w uzasadnieniu do stwierdzenia naruszenia prawa przez przyjęcie treści § 2 ust. 2 i § 8 załącznika do uchwały, jedynie właściwym do upoważnienia do działania w przedmiotowym zakresie jest organ wykonawczy gminy.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono, jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego – organu nadzoru w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Otrzymuje:

Rada Gminy Augustów

Z up. WOJEWODY PODLASKIEGO

Aneta Kuberska

Dyrektor

Wydziału Nadzoru i Kontroli